Lietas Nr. A420139518
Lietas arhīva Nr. AA43-1055-19/3
ECLI:LV:ADAT:2019:1230.A420139518.11.S

ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2019. gada 30. decembrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente Sandra Gintere,
tiesneses Karina Krastiņa un Santa Liniņa

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. A/ pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2017. gada 4. decembra lēmuma Nr.31.1-22.10/6263 atcelšanu, sakarā ar Valsts ieņēmumu dienesta apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2019. gada 29. aprīļa spriedumu daļā.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienests (turpmāk – VID) pieteicējam /pers. A/ veica datu atbilstības pārbaudi par 1/7 domājamās daļas no nekustamā īpašuma /Nosaukums A/, /adrese A/, kadastra numurs /numurs A/(turpmāk – īpašums /Nosaukums A/) atsavināšanas darījumu 2016. gada 13. aprīlī. Ar VID Nodokļu pārvaldes Iedzīvotāju ienākuma nodokļa datu atbilstības pārbaužu daļas vadītāja 2017. gada 30. augusta lēmumu Nr.31.1-8.56/228656 (turpmāk – sākotnējais lēmums) pieteicējam nomaksai budžetā aprēķināts iedzīvotāju ienākuma nodoklis (turpmāk – IIN) 10 261,42 *euro* un nokavējuma nauda 2334,47 *euro*.

[2] Izskatot pieteicēja apstrīdēšanas iesniegumu, VID ģenerāldirektora p.i. ar 2017. gada 4. decembra lēmumu Nr.31.1-22.10/6263 (turpmāk – Lēmums) sākotnējo lēmumu atstāja negrozītu, kā arī papildus aprēķināja un nomaksai budžetā noteica IIN 7532,39 *euro* un nokavējuma naudu 1713,62 *euro*.

Lēmums cita starp pamatots šādi.

[2.1] Saskaņā ar likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" $11.^7$ panta trešo daļu ar IIN neapliek ienākumu no tāda nekustamā īpašuma atsavināšanas, kurš pēc lietošanas mērķa ir lauksaimniecības zeme, ja ir izpildīti normā minētie nosacījumi. Minēto normu nepiemēro, ja tiek atsavināts nekustamais īpašums un šā nekustamā īpašuma objektu veido lauksaimniecības zeme un ēkas vai būves (likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" $11.^7$ panta piektā daļa).

Pieteicējs 2005. gada 5. aprīlī iegādājās 1/7 domājamo daļu no zemesgabala ar kadastra apzīmējumu /numurs B/, kas pēc lietošanas mērķa ir lauksaimniecības zeme. Pieteicējs uz zemesgabala ir uzbūvējis ēku, kas nav reģistrēta zemesgrāmatā. Minētā ēka atbilstoši Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta (turpmāk – Augstākā tiesa) 2017. gada 30. novembra spriedumam lietā Nr.A420258214 ir uzskatāma par īpašuma /Nosaukums A/ daļu. Līdz ar to likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" $11.^7$ panta trešā daļa nav piemērojama.

[2.2] Pieteicēja ienākums no īpašuma /Nosaukums A/ atsavināšanas kā ienākums no kapitāla pieauguma ir apliekams ar IIN atbilstoši likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" $11.^9$ pantam. Pieteicēja īpašuma atsavināšanas cena ir 130 000 *euro*, iegādes vērtība ir 4000 lati (5691,49 *euro*).

[2.3] Nodokļu maksātājs var atsaukties tikai uz tādiem ar nekustamā īpašuma iegūšanu, uzlabošanu un atjaunošanu saistītajiem izdevumiem, kuru rašanos tieši viņam, attiecināmību uz īpašumu un konkrētu apmēru viņš var pierādīt ar dokumentiem, kas nerada šaubas par to izcelsmi un noformēšanas patiesumu, nepārprotami apliecina veiktos ieguldījumus nekustamajā īpašumā. Par naudas izdevumus apliecinošu dokumentu ir uzskatāmi kases čeki, kredītiestādes maksājumu uzdevumi, kontu pārskati u.c. dokumenti.

SIA „Alan LTD" izziņa un grāmatvedības reģistri un SIA „Kamīndizains" izziņa neapliecina ieguldījumu veikšanu īpašumā /Nosaukums A/, jo nav pierādīta samaksas veikšana.

AS „Baltic Trust Bank" un VAS „Latvijas Hipotēku un zemes banka" maksājuma uzdevumi apliecina SIA „Koka nami" rēķinu-faktūru apmaksu, taču apmaksu ir veikušas citas personas – /pers. B/ un /pers. C/, nevis pieteicējs, tādēļ šie

dokumenti neapliecina ieguldījumu veikšanu īpašumā. Sākotnējā lēmumā šie citu personu izdevumi nepamatoti ņemti vērā.

Pieteicēja maksājumu AAS „Balta" par apdrošināšanas polisi nevar uzskatīt par pieteicēja izdevumiem, kas saistīti ar ieguldījumu vai uzlabojumu īpašumā, likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 11.^{9} panta piektās daļas izpratnē.

[2.4] Pieteicējam ar IIN apliekamais ienākums 2016. gada aprīlī nosakāms 118 625,43 *euro*: ieņēmumi 130 000 *euro* – izdevumi 11 374,57 *euro* (īpašuma iegādes vērtība 4000 lati + izdevumi, kas saistīti ar īpašuma nostiprināšanu zemesgrāmatā 189,06 lati + notāra pakalpojumi 8,46 lati + datu atbilstības pārbaudē atzītie ieguldījumi 3796,57 lati); aprēķināms IIN 17 793,81 *euro* (118 625,43 *euro* x 15 %) apmērā un nokavējuma nauda 4048,09 *euro* (IIN 17 793,81 *euro* x 455 dienas x 0,05 %).

[3] Pieteicējs vērsās Administratīvajā rajona tiesā ar pieteikumu par Lēmuma atcelšanu, pieteikumu cita starp pamatojot ar turpmāk norādītajiem apsvērumiem.

[3.1] Pieteicēja bijušās sievas vecāku /pers. C/ un /pers. B/ veiktie maksājumi SIA „Koka Nami" kontā bija dāvinājums meitai un kā ieguldījums īpašumā /Nosaukums A/, kas tobrīd bija pieteicēja un viņa sievas kā laulāto kopīpašums.

[3.2] Maksājumus SIA „Alan LTD" par žalūziju iegādi apliecina SIA „Alan LTD" un tās grāmatvedības sistēmā esošā informācija.

[3.3] SIA „Kamīndizains" 2017. gada 25. septembra izziņa apliecina 2008. gada 26. februāra pavadzīmes Nr.ACV695372 apmaksu. Arī pašā pavadzīmē ir norāde, ka tā apmaksāta 2007. gada 2. novembrī. Preču saņemšanu 2008. gada 26. februārī nebūtu iespējama, ja maksājums netiktu veikts avansā.

[3.4] Ikvienam, kas būvē vai veic remontu, ir jāapdrošina sava civiltiesiskā atbildība. Tā ir obligāta prasība un attiecīgi arī obligāts izdevums.

[3.5] Naudas samaksas kvītis par naudas nodošanu /pers. D/ nepārprotami norāda uz samaksu par ieguldījumu īpašumā /Nosaukums A/.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas spriedumu pieteikums apmierināts daļā par Lēmuma atcelšanu daļā par papildu nomaksai budžetā aprēķināto IIN no kapitāla pieauguma un nokavējuma naudu saistībā ar VID neatzīto pieteicēja veikto maksājumu 2134,31 *euro* (1500 lati) apmērā. Spriedums cita starp motivēts šādi.

[4.1] Saskaņā ar 2016. gada 13. aprīļa pirkuma līgumu pieteicējs īpašumu /Nosaukums A/ atsavināja par 130 000 *euro* (*lietas 1. sējuma 47.-49. lapa*).

Lietā nav strīda par to, ka īpašuma atsavināšanai piemērojami likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 8. panta trešās daļas 11. punkta nosacījumi. Proti, ienākums no īpašuma atsavināšanas ir apliekams ar nodokli kā ienākums no kapitāla pieauguma saskaņā ar likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 11.^{9} pantu. Lietā pastāv strīds par izdevumiem, kas būtu uzskatāmi par īpašumā veiktajiem ieguldījumiem.

[4.2] Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 11.^{9} panta pirmā daļa paredz, ka kapitāla pieaugumu nosaka, no kapitāla aktīva atsavināšanas cenas atņemot iegādes vērtību un kapitāla aktīvā veikto ieguldījumu vērtību kapitāla aktīva turēšanas laikā. Šā panta piektā daļa noteic, ka kapitāla aktīva iegādes vērtībā tiek iekļauti arī izdevumi, kas saistīti ar tā iegūšanu: valsts nodeva par darījuma noformēšanu, valsts nodeva lietā par apstiprināšanu mantojuma tiesībās vai lietā par pēdējās gribas rīkojuma akta vai mantojuma līguma stāšanos likumīgā spēkā, valsts nodeva par īpašuma tiesību nostiprināšanu zemesgrāmatā, komisijas nauda un citi līdzīgi izdevumi.

Atbilstoši minētā panta 5.^{1} daļai kapitāla aktīvā veiktais ieguldījums kapitāla aktīva turēšanas laikā ir dalībnieku veiktie ieguldījumi kapitālsabiedrības pamatkapitālā. Veiktais ieguldījums nekustamajā īpašumā tā turēšanas laikā ir dokumentāri pierādāmi izdevumi, kas saistīti ar nekustamā īpašuma uzlabošanu un atjaunošanu, ja tie veikti pēc 1993. gada 31. decembra, un šie izdevumi nav atzīti nodokļa maksātāja saimnieciskās darbības izmaksās ne pamatlīdzekļu nolietojuma veidā, ne kārtējos izdevumos.

Tiesa secināja, ka nodokļu maksātājs var atsaukties tikai uz tādiem ar nekustamā īpašuma iegūšanu, uzlabošanu un atjaunošanu saistītajiem izdevumiem, kuriem ir dokumentārs apliecinājums. Ievērojot, ka minētajiem dokumentiem jāpamato tos nodokļu maksātāja aprēķinus, kas ņemti vērā, izvērtējot deklarācijas par ienākumu no kapitāla pieauguma iesniegšanas nepieciešamību, tiem ir jābūt nodokļu maksātāja rīcībā brīdī, kad attiecīgais izvērtējums ir veicams.

Pārbaudot lietā gūtos pierādījumus un novērtējot tos kopsakarā ar nodokļu maksātāja paskaidrojumiem, tiesai jāizdara secinājums par to, vai ir ticams, ka konkrētie izdevumi radušies tieši konkrētajai personai. Pierādījumi par to, ka konkrēti izdevumi radušies tieši konkrētajai personai, atbilstoši likuma „Par nodokļiem un nodevām" 38. pantam ir jāsagādā pašam nodokļu maksātājam, jo tieši privātpersonai pašai vislabāk ir zināmi fakti par saviem ienākumiem, izdevumiem un saimnieciskās darbības norisi (*sal. Augstākās tiesas 2016. gada 19. februāra sprieduma Nr.SKA-43/2016 9. punkts*).

Pierādījuma dokumentiem par ieguldījumiem nekustamā īpašuma uzlabošanā un atjaunošanā ir jābūt ar augstu ticamības pakāpi, loģiskiem un racionāli izskaidrojamiem. Tikai tādi pierādījuma dokumenti, kas nerada šaubas par to izcelsmi un noformēšanas patiesumu, nepārprotami apliecina veiktos ieguldījumus nekustamajā īpašumā.

[4.3] Pārbaudot iesniegtos dokumentus par darījumu ar SIA „Alan LTD", tiesa neguva apstiprinājumu pieteicēja veiktajiem ieguldījumiem īpašumā /Nosaukums A/ saistībā ar slēģu iegādi un uzstādīšanu 7589,53 *euro* apmērā un secināja, ka VID pamatoti šos izdevumus izslēdza no attaisnotajiem izdevumiem.

[4.4] Pieteicējs VID iesniedza 2008. gada 26. februāra pavadzīmi Nr.ACV695372, no kuras izriet, ka pieteicējs ir saņēmis no SIA „Kamīndizains" preci – „kamīns ST. QUENTIN ar PRIMO kurtuvi". 2017. gada 25. septembra izziņā

Nr.2IZ SIA „Kamīndizains" apliecinājusi, ka 2007. gada 2. novembrī pieteicējs veica priekšapmaksu skaidrā naudā 1500 latu apmērā par kamīnu ST. QUENTIN ar PRIMO kurtuvi. Prece izsniegta 2008. gada 26. februārī pēc pavadzīmes ACV695372.

Tiesa piekrita VID, ka izziņa pati par sevi nav uzskatāma par samaksu apliecinošu dokumentu veiktajam ieguldījumam īpašumā. Vienlaikus tiesa norādīja – ja nodokļu maksātājs objektīvu iemeslu dēļ nevar uzrādīt attaisnojuma dokumentus, saimnieciskie darījumi viņam jāatspoguļo ar citiem pierādījumiem. Šādu pierādījumu iegūšanas nasta gulstas uz pašu nodokļu maksātāju (*Augstākās tiesas 2012. gada 28. decembra sprieduma Nr.SKA-571/2012 12. punkts*).

Pieteicējs norāda, ka kopš maksājuma veikšanas ir pagājuši gandrīz 10 gadi, tādēļ viņa rīcībā nav saglabājušies maksājumu apstiprinoši dokumenti. Taču pieteicējs, ievērojot pierādīšanas pienākumu, ir iesniedzis citus pierādījumus, kas atspoguļo darījumu. Līdz ar to tiesa uzskatīja, ka pieteicēja iesniegtie dokumenti vērtējami to kopsakarā, lai secinātu, vai to kopums pierāda vai nepierāda konkrēto ieguldījumu īpašumā /Nosaukums A/.

Tiesa noraidīja kā nepamatotus VID iebildumus, ka ieguldījums īpašumā /Nosaukums A/ nav konstatējams, jo pavadzīmē nav norādīts konkrētais īpašums un pieteicēja personas kods. No pavadzīmes izriet, ka „Saņēmējs" ir pieteicējs, norādīts arī pieteicēja personas kods, no pavadzīmes ir identificējama preces izsniegšanas vieta „/adrese A/", kas sakrīt ar pieteicēja īpašuma atrašanās vietu. Turklāt lietā nav strīda, ka kamīns īpašumā ir uzstādīts, tas izriet gan no pieteicēja tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem, gan iesniegtajām fotogrāfijām. Kamīna uzstādīšanas faktu tiesas sēdē atzina arī VID pilnvarotā pārstāve.

Pavadzīmes sadaļā „Speciālās atzīmes" norādīts, ka 2007. gada 2. novembrī skaidrā naudā ir veikta apmaksa 1500 lati. Nav konstatējamas pretrunas vai nesakritības starp pavadzīmē ietverto informāciju un SIA „Kamīndizains" izziņā norādīto. Nav pamata apšaubīt faktu, ka pieteicējs 2007. gada 2. novembrī veica maksājumu 1500 latu apmērā.

Ievērojot minēto, tiesa atzina, ka summu 2134,31 *euro* (1500 lati) apmērā ir pamats uzskatīt par dokumentāri pierādītu ieguldījumu īpašumā /Nosaukums A/.

[4.5] Atsaucoties uz Augstākās tiesas judikatūras atziņām, tiesa norādīja, ka fiziskas personas ar IIN apliekamā ienākuma aprēķinā iekļaujami tie izdevumi, kas saistībā ar ienākumu gūšanu bijuši tieši konkrētajai fiziskajai personai. Iesaistīšanās konkrētos privāttiesiskos darījumos ir personas brīva izvēle. Ieguldījumus īpašumā /Nosaukums A/ veikušas citas personas – /pers. B/ un /pers. C/, tādēļ šie izdevumi nav attiecināmi uz pieteicēju.

[4.6] Izdevumi, kas radušies saistībā ar apdrošināšanas polises iegādi AAS „Balta", nav atzīstami par izdevumiem, kas saistīti ar nekustamā īpašuma uzlabošanu un atjaunošanu, tādēļ VID pamatoti 43,82 *euro* nav iekļāvis pieteicēja izdevumos.

[4.7] /pers. D/ apliecinājumi par skaidras naudas saņemšanu paši par sevi nevar tikt atzīti par izdevumiem, kas saistīti ar ieguldījumiem vai uzlabojumiem īpašumā /Nosaukums A/.

[4.8] Pieteicēja apgalvojumu par citu īpašumu domājamo daļu nodošanu bijušās laulātās īpašumā, lai iegūtu īpašumu /Nosaukums A/, tiesa vērtēja kā pieteicēja subjektīvu interpretāciju par mantas sadales nosacījumiem, kas neapstiprinās ar lietā esošajiem pierādījumiem. Tādējādi trīs nekustamo īpašumu vērtību 102 864,38 *euro* nav pamata atzīt par attaisnotajiem izdevumiem īpašuma /Nosaukums A/ iegādei.

[4.9] Pieteicējam uzlikts pienākums valsts budžetā samaksāt IIN 10 261,42 *euro* un nokavējuma naudu 2334,47 *euro* apmērā (*acīmredzot domāts IIN 17 793,81 euro un nokavējuma naudu 4048,09 euro*).

Lēmums atceļams daļā par pieteicējam no kapitāla pieauguma papildu nomaksai budžetā aprēķināto IIN un nokavējuma naudu saistībā ar VID neatzīto pieteicēja veikto maksājumu 2134,31 *euro* apmērā.

[5] VID iesniedza apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2019. gada 29. aprīļa spriedumu daļā, kurā pieteikums apmierināts. Apelācijas sūdzība pamatota ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[5.1] No SIA „Kamīndizains" vārdā 2008. gada 26. februārī izrakstītās pavadzīmes Nr.ACV695372 un no SIA „Kamīndizains" 2017. gada 25. septembra izziņas Nr.2IZ neizriet, ka pieteicējs ir veicis maksājumu par kamīna iegādi. Ņemot vērā Ministru kabineta 2003. gada 21. oktobra noteikumu Nr.584 „Kases operāciju uzskaites noteikumi" 8. punktu un to, ka maksājumu par ieguldījumu nekustamajā īpašumā var apstiprināt tikai tādi maksājuma dokumenti kā kases čeks vai VID reģistrēta kvīts, biļete, minētā izziņa pati par sevi nav uzskatāma par izdevumu, kas saistīti ar ieguldījumiem vai uzlabojumiem īpašumā /Nosaukums A/, apliecinošu dokumentu.

[5.2] 2008. gada 26. februāra pavadzīmē Nr.ACV695372 izsniegšanas vietas adrese /adrese A/ attiecas uz piegādātāju, tā ir adrese, kurā izsniedz preci, lai to tālāk piegādātu saņēmējam. Savukārt kā adrese, kas attiecas uz pieteicēju un uz kuru piegādāts kamīns, pavadzīmē norādīta /adrese B/, kas ir pieteicēja deklarētās dzīvesvietas adrese.

[5.3] VID neapšauba, ka īpašumā /Nosaukums A/ ir kamīns, tomēr no lietas materiāliem nav gūstams apstiprinājums tam, ka tas ir 2008. gada 26. februāra pavadzīmē Nr.ACV695372 norādītais kamīns.

[6] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 304. panta pirmo daļu Administratīvā apgabaltiesa administratīvo lietu izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[7] Administratīvā procesa likuma 302. panta pirmā daļa noteic, ka apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību un pretapelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajās sūdzībās.

Administratīvā rajona tiesa ar 2019. gada 2. janvāra spriedumu pieteicēja pieteikumu apmierināja daļēji – tiesa atcēla

Lēmumu daļā par papildu nomaksai budžetā aprēķināto IIN no kapitāla pieauguma un nokavējuma naudu saistībā ar VID neatzīto pieteicēja veikto maksājumu 2134,31 *euro* (1500 lati) apmērā. Pārējā daļā, tas ir, par Lēmuma atcelšanu daļā, kurā nav atzīti citi pieteicēja uzrādītie ieguldījumi īpašumā /Nosaukums A/, pieteikums noraidīts.

VID iesniedza apelācijas sūdzību par minēto spriedumu daļā, kurā pieteikums apmierināts. Pieteicējs apelācijas sūdzību par pirmās instances tiesas spriedumu nav iesniedzis. Līdz ar to secināms, ka lieta izskatāma tādā apjomā, kā lūgts VID apelācijas sūdzībā.

[8] Pārbaudījusi lietas materiālus, apgabaltiesa atzīst, ka VID apelācijas sūdzība ir pamatota, bet pieteikums izskatāmajā daļā ir noraidāms.

[9] Apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas lietā norādītajam, ka konkrētajā gadījumā īpašuma atsavināšanai piemērojami likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 8. panta trešās daļas 11. punkta nosacījumi un pieteicēja ienākums no īpašuma /Nosaukums A/ atsavināšanas ir apliekams ar nodokli kā ienākums no kapitāla pieauguma saskaņā ar likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" $11.^9$ pantu (*sk. šā sprieduma 4.1. un 4.2. punktu*). Ievērojot Administratīvā procesa likuma 307. panta ceturtajā daļā noteikto, apgabaltiesa pievienojas Administratīvās rajona tiesas sprieduma motivācijai minētajā daļā un to neatkārto.

Apgabaltiesai lietā ir jāvērtē, vai pieteicēja paskaidrojumi un iesniegtie dokumenti – SIA „Kamīndizains" vārdā 2008. gada 26. februārī izrakstītā pavadzīme Nr.ACV695372 un SIA „Kamīndizains" 2017. gada 25. septembra izziņa Nr.2 IZ – apstiprina ieguldījumu veikšanu īpašumā /Nosaukums A/ un konkrētu ieguldījumu (izdevumu) apmēru. No lietas materiāliem izriet, ka citu izdevumus apliecinošus dokumentu pieteicēja rīcībā nav.

[10] Konstatējams, ka lietā pieteicēja paskaidrojumi par darījumu ar SIA „Kamīndizains" ir lakoniski, pieteicējs iestādei un pieteikumā tiesai vien norādījis, ka viņa ieskatā darījumu par kamīna uzstādīšanu īpašumā /Nosaukums A/ apliecina lietā iesniegtie dokumenti.

Pieteicējs tiesā iesniedzis fotogrāfijas par to, ka īpašuma /Nosaukums A/ ēkā ir kamīns (*lietas 1. sējuma 195.-196. lapa*). Apelācijas sūdzībā norādīts, ka VID neapšauba kamīna esību šajā īpašumā.

Paskaidrojumos 2018. gada 5. decembra tiesas sēdē pirmās instances tiesā pieteicēja pārstāve norādīja to, ka apstākļos, kad grāmatvedības dokumentu glabāšanas termiņš ir pieci gadi un apmaksas dokumenti jau iznīcināti, SIA „Kamīndizains" tomēr bija saglabājušies elektroniskie datu nesēji. SIA „Kamīndizains" izziņā apliecināja, ka maksājumi veikti un maksājumus veicis pieteicējs. Vienlaikus pieteicēja pārstāve paskaidroja, ka pavadzīme tika izrakstīta 2008. gadā, tajā skaidri norādīts, ka samaksa veikta skaidrā naudā, ka samaksa veikta 2007. gada 2. novembrī 1500 lati, kas nozīmē, ka tika veikta priekšapmaksa. Atlikusī summa tikusi samaksāta cilvēkiem uz rokas. Kad pieteicējs vērsās pie viņiem, viņi sapratuši, ka ir vajadzīgs maksājumu apliecinošs dokuments, un izsniedza izziņu, ka /pers. A/ samaksājis par kamīnu. Uz tiesas jautājumu par to, kam tieši pieteicējs samaksājis naudu, pieteicējs nevarēja sniegt atbildi, norādīja, ka atlikušo summu 1271,19 lati 2009.gada februārī samaksājis SIA „Kamīndizains" darbiniekam skaidrā naudā uz vietas īpašumā, kamīnu uzstādījuši četri atbraukušie darbinieki, savukārt pavadzīmi saņēmis pēc darbu pabeigšanas. Pieteicēja pārstāves ieskatā pavadzīme fiksē preces nodošanu pieteicējam (*1. sējuma 201.-209. lapa*).

SIA „Kamīndizains" vārdā 2008. gada 26. februārī izrakstītajā pavadzīmē Nr.ACV695372 norādītas šādas ziņas: piegādātājs: SIA „Kamīndizains"; preces izsniegšanas vieta: 1192/7 SLĒGTS /adrese A/; saņēmējs: /pers. A/; PVN reģ.Nr.281260-10744; juridiskā adrese; Piegādes adrese: /adrese B/; iegādes datums: 2008. gada 26. februāris; apmaksas veids: skaidrā naudā, apmaksas termiņš 2008. gada 26. februāris; speciālas atzīmes: apmaksa 02.11.2007. – Ls 1500; preci izsniedza /pers. E/ (*lietas 1. sējuma 91. lapa*).

Savukārt SIA „Kamīndizains" 2017. gada 25. septembra izziņā Nr.2IZ, ko parakstījis valdes loceklis /pers. F/, norādīts, ka pieteicējs veicis priekšapmaksu skaidrā naudā par summu 1500 lati par kamīnu ST.QUENTIN ar PRIMO kurtuvi un ka prece izsniegta 2008. gada 28. februārī pēc pavadzīmes Nr.ACV695372 (*lietas 1. sējuma 27. lapa*).

[11] Likums „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" nenoteic samaksas fakta pierādīšanu tikai ar kādiem noteiktiem pierādīšanas līdzekļiem. Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 154. panta otrajai daļai nekādiem pierādījumiem nav iepriekš noteikta spēka, kas saistītu tiesu. Lietā var tikt vērtēti dažādi pierādīšanas līdzekļi, kas apstiprina vai atspēko dokumentos fiksētās ziņas, taču ieguldījumu veikšanai kapitāla aktīvā ir jābūt pierādītai konkrētas summas apmērā, lai to varētu izmantot kapitāla pieauguma aprēķināšanas formulā, kuru paredz likuma $11.^9$ panta pirmā daļa (*sk. Augstākās tiesas 2017. gada 23. janvāra rīcības sēdes lēmuma lietā Nr.A420494113 (SKA-523/2017) 4. punktu*).

Apgabaltiesa konstatē, ka gan pavadzīmē, gan izziņā norādīts, ka pieteicējs ir veicis samaksu skaidrā naudā par kamīna iegādi. Tas apstiprina pieteicēja teikto par samaksas veikšanu skaidrā naudā, tomēr, kā to pamatoti norādījis VID, minētie dokumenti nav uzskatāmi par samaksu apliecinošiem dokumentiem normatīvo aktu izpratnē.

Apgabaltiesa uzskata, ka pieteicēja iesniegtajos dokumentos norādītās ziņas nav pietiekamas, lai atzītu pieteicēja norādītos izdevumus 1500 latu (arī 1271,19 latu) apmērā par ieguldījumiem īpašuma /Nosaukums A/.

Ir pamatots VID apelācijas sūdzības arguments, ka pirmās instances tiesa nepareizi izvērtēja pavadzīmē Nr.ACV695372 norādītās ziņas.

Proti, pavadzīmē kā izsniegšanas vieta nav noradīts īpašums /Nosaukums A/. Izsniegšanas vietas adrese /adrese A/ attiecas uz piegādātāju SIA „Kamīndizains", tā ir adrese, kurā izsniedz preci, lai to tālāk piegādātu saņēmējam. Savukārt kā

adrese, kas attiecas uz pieteicēju un uz kuru piegādāts kamīns, pavadzīmē norādīta /adrese B/. Tā ir pieteicēja deklarētās dzīvesvietas adrese. Līdz ar to, pretēji pieteicēja pārstāves norādītajam, konkrētā pavadzīme neapliecina preces – kamīna piegādi īpašumā /Nosaukums A/. Savukārt SIA „Kamīndizains" izziņā Nr.2IZ nav sniegta nekāda informācija par to, kur tika piegādāts konkrētais kamīns.

No pieteicēja paskaidrojumiem un lietā iesniegtajām fotogrāfijām izriet, ka īpašuma /Nosaukums A/ ēkā ir kamīns, taču lietā esošie dokumenti un pieteicēja paskaidrojumi neapliecina faktu, ka šis kamīns ir iegādāts saskaņā ar pieteicēja iesniegtajiem dokumentiem un par pieteicēja norādīto naudas summu.

Apgabaltiesa lietā konstatējos apstākļos – pieteicējam un viņa ģimenei piederēja vairāki nekustamie īpašumi, pavadzīmē Nr.ACV695372 kā kamīna piegādes vieta ir norādīta pieteicēja deklarētā dzīvesvieta, izziņā Nr.2IZ nav norādīta kamīna piegādes vieta, – kā arī ņemot vērā jau pirmās instances tiesas konstatētos apstākļus par citu personu ieguldījumiem īpašumā, secina, ka lietā nav iesniegti ticami pierādījumi par pieteicēja ieguldījumiem īpašumā /Nosaukums A/, iegādājoties kamīnu.

Līdz ar to pieteicēja pieteikums ir noraidāms pilnībā, bet Lēmums ir uzskatāms par tiesisku un pamatotu arī attiecībā uz to, ka pieteicējs nav pierādījis ieguldījumus – samaksa par kamīna iegādi – īpašumā /Nosaukums A/.

[12] Pirmās instances tiesas spriedums pārsūdzētajā daļā nav pareizs, jo tiesa nepareizi izvērtēja lietas faktiskos apstākļus.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. pantu, 309. pantu un 329. panta pirmo daļu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

noraidīt /pers. A/ pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2017. gada 4. decembra lēmuma Nr.31.1-22.10/6263 atcelšanu daļā par izdevumu par kamīna iegādi SIA „Kamīndizains" neiekļaušanu izdevumos, kas saistīti ar ieguldījumiem īpašumā /Nosaukums A/.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnese referente S. Gintere

Tiesneses K. Krastiņa

S. Liniņa